

Kodeks karny
Rozdział XXXIII
Przestępstwa przeciwko ochronie informacji

M.Kutyłowski 2019

Przykład - Kradzież tożsamości

Art. 275. § 1. **Kto posługuje się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby** albo jej prawa majątkowe lub dokument taki kradnie lub go przywłaszcza, **podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.**

§ 2. Tej samej karze podlega, kto bezprawnie przewozi, przenosi lub przesyła za granicę dokument stwierdzający tożsamość innej osoby albo jej prawa majątkowe.

Przykład - Kradzież tożsamości

ale:

„Dokumenty kolekcjonerskie”

Proponowana nowelizacja:

- Karalne ma być wytwarzanie dokumentów kolekcjonerskich ...
- ... ale nie posiadanie
- Więc wystarczy przywieźć je (legalnie) z zagranicy

Zasady ogólne

Art. 1.

§ 1. Odpowiedzialności karnej podlega ten tylko, kto popełnia czyn **zabroniony pod groźbą kary przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia.**

§ 2. Nie stanowi przestępstwa czyn zabroniony, **którego społeczna szkodliwość jest znikoma.**

§ 3. Nie popełnia przestępstwa sprawca czynu zabronionego, **jeżeli nie można mu przypisać winy w czasie czynu.**

Art. 3.

Kary oraz inne środki przewidziane w tym kodeksie stosuje się z uwzględnieniem zasad humanitaryzmu, w szczególności z poszanowaniem godności człowieka.

Kar nie stosuje się „dla przykładu”. Ale tradycja kulturowa i oczekiwania polityczne jest inne.

Art. 4.

§ 1. Jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy.

Art. 5.

Ustawę karną polską stosuje się do sprawcy, który popełnił czyn zabroniony **na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej**, jak również na polskim statku wodnym lub powietrznym, chyba że umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, stanowi inaczej.

**Art. 6. § 1. Czyn zabroniony uważa się za
popelniony w czasie, w którym sprawca działał
lub zaniechał działania, do którego był
obowiązany.**

**§ 2. Czyn zabroniony uważa się za popelniony w
miejscu, w którym sprawca działał lub zaniechał
działania, do którego był obowiązany, albo gdzie
skutek stanowiący znamię czynu zabronionego
nastąpił lub według zamiaru sprawcy miał
nastąpić.**

Art. 7.

§ 1. Przestępstwo jest zbrodnią albo występkiem.

§ 2. Zbrodnią jest czyn zabroniony zagrożony karą pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3 albo karą surowszą.

§ 3. Występkiem jest czyn zabroniony zagrożony grzywną powyżej 30 stawek dziennych, karą ograniczenia albo karą pozbawienia wolności przekraczającą miesiąc.

Art. 9.

§ 1. Czyn zabroniony popełniony **jest umyślnie**, jeżeli sprawca ma zamiar jego popełnienia, to jest chce go popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia, na to się godzi.

§ 2. Czyn zabroniony popełniony jest **nieumyślnie**, jeżeli sprawca nie mając zamiaru jego popełnienia, popełnia go jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość popełnienia tego czynu przewidywał albo mógł przewidzieć.

Art. 9.

§ 3. Sprawca ponosi surowszą odpowiedzialność, którą ustawa uzależnia od określonego następstwa czynu zabronionego, jeżeli następstwo to przewidywał albo mógł przewidzieć.

Art. 10.

§ 1. Na zasadach określonych w tym kodeksie odpowiada ten, **kto popełnia czyn zabroniony po ukończeniu 17 lat.**

Art. 11.

- § 1. Ten sam czyn może stanowić tylko jedno przestępstwo.**
- § 2. Jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.**
- § 3. W wypadku określonym w § 2 sąd wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą, co nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu innych środków przewidzianych w ustawie na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.**

Art. 13.

§ 1. **Odpowiada za usiłowanie**, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego **swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje.**

§ 2. **Usiłowanie zachodzi także wtedy, gdy sprawca nie uświadamia sobie, że dokonanie jest niemożliwe** ze względu na brak przedmiotu nadającego się do popełnienia na nim czynu zabronionego lub ze względu na użycie środka nie nadającego się do popełnienia czynu zabronionego.

Art. 14.

§ 1. Sąd wymierza karę za usiłowanie w granicach zagrożenia przewidzianego dla danego przestępstwa.

Art. 15.

- § 1. Nie podlega karze za usiłowanie, kto dobrowolnie odstąpił od dokonania lub zapobiegł skutkowi stanowiącemu znamię czynu zabronionego.**
- § 2. Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary w stosunku do sprawcy, który dobrowolnie starał się zapobiec skutkowi stanowiącemu znamię czynu zabronionego.**

Art. 16.

§ 1. § 1. Przygotowanie zachodzi tylko wtedy, gdy sprawca w celu popełnienia czynu zabronionego podejmuje czynności mające stworzyć warunki do przedsięwzięcia czynu zmierzającego bezpośrednio do jego dokonania, w szczególności w tymże celu wchodzi w porozumienie z inną osobą, uzyskuje lub przysposabia środki, zbiera informacje lub sporządza plan działania.

§ 2. Przygotowanie jest karalne tylko wtedy, gdy ustawa tak stanowi.

Art. 18.

- § 1. Odpowiada za **sprawstwo** nie tylko ten, kto wykonuje czyn zabroniony sam albo wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, ale także ten, kto kieruje wykonaniem czynu zabronionego przez inną osobę lub wykorzystując uzależnienie innej osoby od siebie, poleca jej wykonanie takiego czynu.**
- § 2. Odpowiada za **podżeganie**, kto chcąc, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, nakłania ją do tego.**

§ 3. Odpowiada za **pomocnictwo**, kto w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie, w szczególności dostarczając narzędzie, środek przewozu, udzielając rady lub informacji; odpowiada za pomocnictwo także ten, kto **wbrew prawnemu, szczególnemu obowiązkowi niedopuszczenia** do popełnienia czynu zabronionego swoim **zaniechaniem ułatwia** innej osobie jego popełnienie

Art. 23.

§ 1. Nie popełnia przestępstwa, kto w obronie koniecznej odpiera bezpośredni, bezprawny zamach na jakiegokolwiek dobro chronione prawem.

§ 2. W razie przekroczenia granic obrony koniecznej, w szczególności gdy sprawca zastosował sposób obrony niewspółmierny do niebezpieczeństwa zamachu, sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet odstąpić od jej wymierzenia.

Art. 26.

§ 1. Nie popełnia przestępstwa, kto działa w celu uchylenia bezpośredniego niebezpieczeństwa grożącego jakimukolwiek dobru chronionemu prawem, jeżeli niebezpieczeństwa nie można inaczej uniknąć, a dobro poświęcone przedstawia wartość niższą od dobra ratowanego.

Art. 27.

- § 1. Nie popełnia przestępstwa, kto działa w celu przeprowadzenia eksperymentu poznawczego, medycznego, technicznego lub ekonomicznego, jeżeli spodziewana korzyść ma istotne znaczenie poznawcze, medyczne lub gospodarcze, a oczekiwanie jej osiągnięcia, celowość oraz sposób przeprowadzenia eksperymentu są zasadne w świetle aktualnego stanu wiedzy.**
- § 2. Eksperyment jest niedopuszczalny bez zgody uczestnika ...**

Art. 28.

§ 1. Nie popełnia umyślnie czynu zabronionego, kto pozostaje w błędzie co do okoliczności stanowiącej jego znamię.

§ 2. ...

Art. 32. Karami są:

- 1) grzywna;**
- 2) ograniczenie wolności;**
- 3) pozbawienie wolności;**
- 4) 25 lat pozbawienia wolności;**
- 5) dożywotnie pozbawienie wolności.**

W istocie dochodzą jeszcze środki zapobiegawcze i terapeutyczne – czasem bardziej dolegliwe niż kary.

Art. 39. Środkami karnymi są:

- 1) pozbawienie praw publicznych;**
- 2) zakaz zajmowania określonego stanowiska, wykonywania określonego zawodu lub prowadzenia określonej działalności gospodarczej;**
- 23)2a) zakaz prowadzenia działalności związanej z wychowaniem, leczeniem, edukacją małoletnich lub z opieką nad nimi;**
- 24) zakaz przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, kontaktowania się z określonymi osobami, zbliżania się do określonych osób lub opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu;**
- 25)2c) zakaz wstępu na imprezę masową;**
- 2d)26) zakaz wstępu do ośrodków gier i uczestnictwa w grach hazardowych;**

Art. 44.

§ 1. Sąd orzeka przepadek przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa.

§ 2. Sąd może orzec, a w wypadkach wskazanych w ustawie orzeka, przepadek przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa.

§ 3. Jeżeli orzeczenie przepadku określonego w § 2 byłoby niewspółmierne do wagi popełnionego czynu, sąd zamiast przepadku może orzec **nawiązkę na rzecz Skarbu Państwa.**

Art. 53.

§ 1. Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Art. 53.

§ 2. **Wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciążących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.**

Art. 57a.63) § 1. Skazując za występki o charakterze chuligańskim, sąd wymierza karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości nie niższej od dolnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Art. 58. § 1. Jeżeli ustawa przewiduje możliwość wyboru rodzaju kary, a przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat, sąd orzeka karę pozbawienia wolności tylko wtedy, gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary.

Sąd stosuje nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet może warunkowo zawiesić jej wykonanie w stosunku do sprawcy współdziałającego z innymi osobami w popełnieniu przestępstwa, jeżeli ujawni on wobec organu powołanego do ścigania przestępstw informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa oraz istotne okoliczności jego popełnienia.

4. Na wniosek prokuratora sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet warunkowo zawiesić jej wykonanie w stosunku do sprawcy przestępstwa, który, niezależnie od wyjaśnień złożonych w swojej sprawie, ujawnił przed organem ścigania i przedstawił istotne okoliczności, nieznane dotychczas temu organowi, przestępstwa zagrożonego karą powyżej 5 lat pozbawienia wolności.

Kodeks karny

Rozdział XXXIII

Przestępstwa przeciwko ochronie informacji

Ważne dla informatyków!

Art. 265.

- § 1. Kto **ujawnia** lub wbrew przepisom ustawy **wykorzystuje informacje stanowiące tajemnicę państwową** podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.
- § 2. Jeżeli informację określoną w § 1 ujawniono osobie działającej w imieniu lub na rzecz **podmiotu zagranicznego**, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Art. 165.

§ 1. Kto sprowadza niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia wielu osób albo dla mienia w wielkich rozmiarach:

**4) zakłócając, uniemożliwiając lub w inny sposób wpływając na automatyczne przetwarzanie, gromadzenie lub przekazywanie danych informatycznych,
... podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.**

§ 2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie ... do lat 3.

Art. 265.

- § 1. Kto **ujawnia** lub wbrew przepisom ustawy **wykorzystuje informacje niejawne** o klauzuli „tajne” lub „ściśle tajne”, podlega karze pozbawienia wolności od **3 miesięcy do lat 5**.
- § 3. Kto **nieumyślnie** ujawnia informację określoną w § 1, z którą zapoznał się w związku z pełnieniem funkcji publicznej lub otrzymanym upoważnieniem, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Art. 266.

§ 1. Kto, wbrew przepisom ustawy lub przyjętemu na siebie zobowiązaniu, ujawnia lub wykorzystuje informację, z którą zapoznał się w związku z pełnioną funkcją, wykonywaną pracą, działalnością publiczną, społeczną, gospodarczą lub naukową podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 266.

§ 2. **Funkcjonariusz publiczny**, który ujawnia osobie nieuprawnionej informację stanowiącą tajemnicę służbową lub informację, którą uzyskał w związku z wykonywaniem czynności służbowych, a której ujawnienie może narazić na szkodę prawnie chroniony interes podlega karze pozbawienia wolności **do lat 3**.

§ 3. Ściganie przestępstwa określonego w § 1 następuje **na wniosek pokrzywdzonego**.

Art. 267.

§ 1. Kto **bez uprawnienia uzyskuje informację** dla niego nie przeznaczoną, **otwierając** zamknięte pismo, **podłączając się** do przewodu służącego do przekazywania informacji lub **przełamując elektroniczne**, magnetyczne albo **inne szczególne** jej zabezpieczenia podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności **do lat 2**.

Art. 267.

§ 2. Tej samej karze podlega, **kto w celu uzyskania informacji, do której nie jest uprawniony, zakłada lub posługuje się urządzeniem podsłuchowym, wizualnym albo innym urządzeniem specjalnym.**

§ 3. Tej samej karze podlega, **kto informację uzyskaną w sposób określony w § 1 lub 2 ujawnia innej osobie.**

§ 4. Ściganie przestępstwa określonego w § 1-3 następuje **na wniosek pokrzywdzonego.**

Art. 268.

§ 1. Kto, nie będąc do tego uprawnionym, niszczy, uszkadza, usuwa lub zmienia zapis istotnej informacji albo w inny sposób udaremnia lub znacznie utrudnia osobie uprawnionej zapoznanie się z nią, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

§ 2. Jeżeli czyn określony w § 1 dotyczy zapisu na komputerowym nośniku informacji, sprawca podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Art. 268.

§ 3. Kto, dopuszczając się czynu określonego w § 1 lub 2, wyrządza znaczną szkodę majątkową, podlega karze pozbawienia wolności od **3 miesięcy do lat 5.**

§ 4. Ściganie przestępstwa określonego w § 1-3 następuje **na wniosek pokrzywdzonego.**

Art. 268a.

- § 1. Kto, nie będąc do tego uprawnionym, **niszczy, uszkadza, usuwa, zmienia lub utrudnia dostęp do danych informatycznych albo w istotnym stopniu zakłóca lub uniemożliwia automatyczne przetwarzanie, gromadzenie lub przekazywanie** podlega karze pozbawienia wolności **do lat 3**.
- § 2. Kto, dopuszczając się czynu określonego w § 1, **wyrządza znaczną szkodę majątkową**, podlega karze pozbawienia wolności **od 3 miesięcy do lat 5**.
- § 3. Ściganie przestępstwa określonego w § 1 lub 2 następuje **na wniosek pokrzywdzonego**.

Art. 269.

§ 1. Kto niszczy, uszkadza, usuwa lub zmienia dane informatyczne o szczególnym znaczeniu dla obronności kraju, bezpieczeństwa w komunikacji, funkcjonowania administracji rządowej, innego organu państwowego lub instytucji państwowej albo samorządu terytorialnego albo zakłóca lub uniemożliwia automatyczne przetwarzanie, gromadzenie lub przekazywanie takich danych, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Art. 269.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w § 1, niszcząc albo wymieniając nośnik informacji lub niszcząc albo uszkadzając urządzenie służące do automatycznego przetwarzania, gromadzenia lub przekazywania danych informatycznych.

Art. 269a.

Kto, nie będąc do tego uprawnionym, przez transmisję, zniszczenie, usunięcie, uszkodzenie lub zmianę danych informatycznych, w istotnym stopniu zakłóca pracę systemu komputerowego lub sieci teleinformatycznej,
podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Art. 269b.

§ 1. Kto wytwarza, pozyskuje, zbywa lub udostępnia innym osobom urządzenia lub programy komputerowe przystosowane do popełnienia przestępstwa określonego w art. 165 § 1 pkt 4, art. 267 § 2, art. 268a § 1 albo § 2 w związku z §1, art. 269 § 2 albo art. 269a, a także hasła komputerowe, kody dostępu lub inne dane umożliwiające dostęp do informacji przechowywanych w systemie komputerowym lub sieci teleinformatycznej, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Rozdział XXXIV

Przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów Art. 270.

- § 1. Kto, **w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa**, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności **od 3 miesięcy do lat 5**.
- § 2. Tej samej karze podlega, kto wypełnia blankiet, zaopatrzony cudzym podpisem, niezgodnie z wolą podpisanego i na jego szkodę albo takiego dokumentu
- § 3. Kto **czyni przygotowania do przestępstwa** określonego w § 1, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności **do lat 2**.

Art. 276.

Kto niszczy, uszkadza, czyni bezużytecznym, ukrywa lub usuwa dokument, którym nie ma prawa wyłącznie rozporządzać, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 278.

§ 1. Kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto bez zgody osoby uprawnionej uzyskuje cudzy program komputerowy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Art. 287.

- § 1. Kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub wyrządzenia innej osobie szkody, bez upoważnienia, wpływa na automatyczne przetwarzanie, gromadzenie lub przekazywanie danych informatycznych lub zmienia, usuwa albo wprowadza nowy zapis danych informatycznych, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.**
- § 2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.**
- § 3. Jeżeli oszustwo popełniono na szkodę osoby najbliższej, ściganie następuje na wniosek pokrzywdzonego.**

Art. 291.

§ 1. Kto rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego nabywa lub pomaga do jej zbycia albo tę rzecz przyjmuje lub pomaga do jej ukrycia, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Art. 292.

§ 1. Kto rzecz, o której na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i może przypuszczać, że została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, nabywa lub pomaga do jej zbycia albo tę rzecz przyjmuje lub pomaga do jej ukrycia, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 293.

§ 1. Przepisy art. 291 i 292 stosuje się odpowiednio do programu komputerowego.

Ustawa o Policji

Art. 15.

1. Policjanci wykonując czynności, o których mowa w art. 14, mają prawo:

- 6) **żądania niezbędnej pomocy od instytucji państwowych, organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego oraz jednostek gospodarczych prowadzących działalność w zakresie użyteczności publicznej**; wymienione instytucje, organy i jednostki obowiązane są, w zakresie swojego działania, do udzielenia tej pomocy, w zakresie obowiązujących przepisów prawa,
- 7) **zwracania się o niezbędną pomoc do innych jednostek gospodarczych i organizacji społecznych, jak również zwracania się w nagłych wypadkach do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy**, w ramach obowiązujących przepisów prawa, w inny sposób.

Art. 20c.

- 1. Dane identyfikujące abonenta, zakończenia sieci lub urządzenia telekomunikacyjnego, między którymi wykonano połączenie oraz dane dotyczące uzyskania lub próby uzyskania połączenia między określonymi urządzeniami telekomunikacyjnymi lub zakończeniami sieci, a także okoliczności i rodzaj wykonywanego połączenia, mogą być ujawnione Policji oraz przetwarzane przez Policję - wyłącznie w celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw.**
- 2. Ujawnienie danych, o których mowa w ust. 1, następuje na:**
 - 1) pisemny wniosek Komendanta Głównego Policji lub komendanta wojewódzkiego**
 - 2) ustne żądanie policjanta posiadającego pisemne upoważnienie osób, o których mowa w pkt 1.**

TRANSGRANICZNE ZASADY

Art. 109. Ustawę karną polską stosuje się do obywatela polskiego, który popełnił przestępstwo za granicą.

Art. 110. § 1. Ustawę karną polską stosuje się do cudzoziemca, który popełnił za granicą czyn zabroniony

**skierowany przeciwko interesom Rzeczypospolitej Polskiej,
obywatela polskiego,
polskiej osoby prawnej
lub polskiej jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej**

oraz do cudzoziemca, który popełnił za granicą przestępstwo o charakterze terrorystycznym.

**§ 2. Ustawę karną polską stosuje się w razie
popęlnienia przez cudzoziemca za granicą czynu
zabronionego **innego** niż wymieniony w § 1,
jeżeli czyn zabroniony jest w ustawie karnej polskiej
zagrożony karą **przekraczającą 2 lata** pozbawienia
wolności,
a sprawca **przebywa na terytorium Rzeczypospolitej
Polskiej** i nie postanowiono go wydać.**

Art. 111. § 1. Warunkiem odpowiedzialności za czyn popełniony za granicą jest uznanie takiego czynu za przestępstwo również przez ustawę obowiązującą w miejscu jego popełnienia.

§ 2. Jeżeli zachodzą różnice między ustawą polską, a ustawą obowiązującą w miejscu popełnienia czynu, stosując ustawę polską, sąd może uwzględnić te różnice na korzyść sprawcy.

§ 3. Warunek przewidziany w § 1 nie ma zastosowania do polskiego funkcjonariusza publicznego, który pełniąc służbę za granicą popełnił tam przestępstwo w związku z wykonywaniem swoich funkcji, ani do osoby, która popełniła przestępstwo w miejscu nie podlegającym żadnej władzy państwowej.

Art. 112. Niezależnie od przepisów obowiązujących w miejscu popełnienia czynu zabronionego, ustawę karną polską stosuje się do obywatela polskiego oraz cudzoziemca w razie popełnienia:

- 1) przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu wewnętrznemu lub zewnętrznemu Rzeczypospolitej Polskiej,**
- 2) przestępstwa przeciwko polskim urządóm lub funkcjonariuszóm publicznym,**
- 3) przestępstwa przeciwko istotnym polskim interesóm gospodarczym,**
- 4) przestępstwa fałszywych zeznań złożonych wobec urzędu polskiego,**
- 5) przestępstwa, z którego została osiągnięta, chociażby pośrednio, korzyść majątkowa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.**

Kodeks wykroczeń

Art. 107. Kto w celu dokuczenia innej osobie złośliwie wprowadza ją w błąd lub w inny sposób złośliwie niepokoï, podlega karze ograniczenia wolności, grzywny do 1500 złotych albo karze nagany.

(spam nigeryjski, hejt,...)

Kodeks wykroczeń

Art. 66. § 1. Kto, chcąc wywołać niepotrzebną czynność, fałszywą informacją lub w inny sposób wprowadza w błąd instytucję użyteczności publicznej albo organ ochrony bezpieczeństwa, porządku publicznego lub zdrowia, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny do 1500 zł.

§ 2. Jeżeli wykroczenie spowodowało niepotrzebną czynność, można orzec nawiązkę do wysokości 1000 złotych.